patet sup illud ps· Rectos decet collaudatio·sed christus habuit rectissimaꝫ
voluntatem·ergo fuit ꝯformis diuine in volito· In oppositū arguit ex pñti
euangelio vbi ait·Non mea voluntas sed tua fiat· Sup quo verbo Aug⁹·
contra Maximinū. In hoc ꝙ xp̄s ait·Non qd̄ ego volo sed qd̄ tu· aliud ostē-
dit se voluisse q̄ pater. Rn̄deo dicend̄ sub duabus ꝯcl'onibus·Prima ꝙ vo-
luntas hūana sensibilitatis vel voluntas rōnalis vt natura in christo voluit
aliud q̄ voluntas diuina volebat in ipso·Secunda ꝯcl'o· Uoluntas rōnalis
que ē p mod̄ ratōnis semp idem volebat qd̄ deus· Pro istaꝝ ꝯclusionū intelli
gentia ꝛ veritate est notandū·ꝙ in christo ſm hūanam naturā ponit̄ duplex
voluntas·scꝫ voluntas sensibilitatis q̄ participatiue voluntas dr̄· ꝛ volun-
tas rōnalis siue ꝯsideret̄ p mod̄ nature siue p modū rōis Ut aūt dicit Dama
scenus quadam diuīa dispensatōe filius dei añ suā passionē pmittebat carnē
agere ꝛ pati q̄ sunt ei ꝑpria ꝛ naturalia ꝛ similiter pmittebat oībus viribus
agere quecunqꝫ ꝑpria q̄ntum expediebat ad finem redemptōis ꝛ ostēsione veri
tatis nature· Manifestū est aūt ꝙ voluntas sensibilitatis refugit naturali
ter dolores sensibiles ꝛ corpis lesionē·Similiter etiā voluntas vt natura re-
pudiat ea q̄ sunt nature ꝯtraria ꝛ que sunt ſm se mala·puta mortē ꝛ alia hu
iusmōi. H̄ tñ qñqꝫ voluntas p mod̄ rōnis eligere pōt ex ordīe ad finē·Sicut
et iā in aliq̊ puro hoīe sensibilitas ei⁹ ꝛ etiā voluntas absoluta ꝯsiderata refu
git vstionē quā voluntas ſm rōꝫ eligit ꝑpter finē salutis·Uoluntas autē dei
erat vt xp̄s dolores ꝛ passiones ꝛ mortē pateret̄·nō ꝙ ista eēnt a deo volita ſm
se·ſ ex ordīe ad finē hūane salutis. Uñ patent ꝯcl'ones p̄fate·q꞉ scꝫ xp̄s ſm
voluntatē sensibilitatis. ꝛ ſm volūtatē rōnis q̄ ꝯsiderat̄ p modū nature aliud
poterat velle q̄ de⁹ ·que fuit p̄ma ꝯcl'o·sed ſm voluntatē que est p modū rōis
semp conformabat̄ in volito voluntati diuine·q̄ fuit ꝯclusio secunda·. que pa
tet ex eo ꝙ dicit. Nō sicͭ ego volo sed sicͭ tu·Uolebat eī ſm volūtatē rōis diui
nā voluntatē impleri·q̄uis aliud dicat se velle ſm aliā eius voluntatē. Ad
rōnes in oppositū·Ad p̄mā respondet̄ ꝙ patꝫ rñsio ex distīctōe volūtatis du
plicis· Uñ dr̄ ꝙ xp̄s volebat vt voluntas p̄ris adimpleret̄ ·ſm volūtatē rōis
non ſm voluntatē sensibilitatis aut voluntatis ꝯsiderate p modū nature.
Ad secundā eodem mō respondet̄ ꝙ ꝯformitas voluntatis hūane ad volūtatē
diuinā attendit̄ ſm voluntatē rōnis·ſm quā etiā voluntates amicoꝝ ꝯcor-
dant·inq̄ntum rō ꝯsiderat aliquid volitum in ordine ad voluntatē amici.
Ad tertiam respondet̄ negando ꝯsequentiā·q꞉ xp̄s sil' fuit ꝯp̄hensor ꝛ viator·
inq̄ntū scꝫ p mentem fruebat̄ deo· ꝛ hēbat carnem passibilē· ꝛ iō ex parte car
nis passibilis poterat in eo aliud accidere qd̄ repugnaret naturali voluntati
ipsi⁹ ꝛ etiā appetitui sensitiuo·qd̄ non ꝯtīngit in beatis qui tm̄ sunt ꝯp̄henso-
res. qui ita dotati sunt impassibilitate vt nihil posset eis occurrere nociuum
aut lesiuū· Ad quartā respondet̄ negando ꝯsequentiā· Et rō est·q꞉ confor-
mitas que ē in uolito non facit rectitudīnē volūtatis·q꞉ aliq̇s pōt peccare vo
lendo·id volitū qd̄ de⁹ vult· vt volendo ꝙ p̄r me⁹ moreret̄ · ꝛ etiā pōt mereri
in h̄ ꝙ illud non vult qd̄ de⁹ vult· vt paulus cupiebat dissolui ꝛ eē cum christo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG